

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการจัดระเบียบบริหารราชการนั้น โดยปกติแล้วประเทศต่าง ๆ ใช้หลักอยู่ 2 หลักควบคู่กันไป คือ หลักการรวมอำนาจ ซึ่งเป็นหลักที่ใช้ในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในส่วนกลาง และหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นหลักในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยการกระจายอำนาจหรือโอนอำนาจในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ไปดำเนินการโดยตนเอง (สมาน รังสิโยกฤษฎ์. 2546 : 14)

การบริหารราชการของไทยนั้นมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญภายหลังจากประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในพุทธศักราช 2475 โดยได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแห่งอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2476” สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นสามส่วนคือ การบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น (ณรงค์ พ่วงพิศ. 2527 : 35) ซึ่งการบริหารราชการส่วนกลางหมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ราชการส่วนภูมิภาค หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลางให้ปฏิบัติงานในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของประเทศ และทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หรือไม่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ จังหวัด อำเภอ และราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นบริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนา และให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยก่อนที่จะมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 การปกครองท้องถิ่นของไทยมี 6 รูปแบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา แต่ปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การ

บริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง. 2543 : 1)

สำหรับการปกครองท้องถิ่น ไทยนั้นมีการปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (2540 : 16) โดยได้กำหนดไว้เป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในมาตรา 78 ว่ารัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น พึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น ซึ่งโดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นต้องการให้มีการปกครองท้องถิ่นที่สมบูรณ์เพื่อบริการประชาชนแต่ละท้องถิ่นของตนเอง

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 157 – 163) หมวด 14 มาตรา 281 ภายใต้มาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวมด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้ง องค์กรเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน

เอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

องค์กรบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพำล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญทางการเมือง เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตย และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งยึดหลักว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ อนึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 22) ก็ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยกำหนดบทบัญญัติว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นไว้ใน มาตรา 78 ซึ่งการตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพการบริหารประเทศ เพราะการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเปรียบเสมือนการกระจายอำนาจสู่ประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นองค์กรระดับรากหญ้าซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แบ่งเขตการบริการออกเป็น 14 หมู่บ้าน มีพื้นที่ 99 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรทั้งสิ้น 7,812 คน แยกเป็นชาย 3,861 คน และเพศหญิง 3,951 คน (ข้อมูล ณ 31 ตุลาคม 2550) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีรายได้ในปีงบประมาณ 2550 จำนวน 13,095,979 บาท มีบุคลากร 33 คน แยกเป็นบุคลากรสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 17 คน บุคลากรส่วนการคลัง 9 คน และบุคลากร ส่วนโยธา 7 คน ระดับการศึกษาของบุคลากร ระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา 22 คน ระดับปริญญาตรี 11 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน. 2550 : 7-15) มีหน้าที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในการให้บริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติสภาพำลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกัน โรคและระงับ โรคติดต่อ 4) ป้องกัน

และบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

ดังนั้น ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นด้วย และจากผลการศึกษาในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสังเกตสภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่า มีองค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความพึงพอใจในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อาทิ ความไม่เข้าใจในระบบการบริหารงานใหม่ ๆ ปริมาณงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ การทุจริตคอร์รัปชันในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ไม่ได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไปในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น (ประพันธ์ ไชยจันลา, สัมภาษณ์ : 2550)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลดงลานยังไม่มี การประเมินว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อาจทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลานได้ เพราะผู้บริหาร ไม่มีข้อมูลที่เป็นข้อมูลเชิงวิชาการว่าด้านใดมีการดำเนินการอยู่ในระดับใด อาจทำให้ขาดแนวทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ รวมถึงการที่จะจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลานให้ดีที่สุดด้วย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัย ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด และศึกษาเปรียบเทียบความพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลานที่จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน เพื่อนำความรู้ และข้อสังเกตที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และทำให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน ได้รับความพึงพอใจการดำเนินงานอย่างที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดที่มีเพศ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 14 หมู่บ้าน จำนวน 5,954 คน ที่มีสิทธิเลือกตั้ง (สำนักทะเบียนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย : 2550)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 14 หมู่บ้าน จำนวน 375 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตร ยามาเน่

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือระหว่าง มกราคม ถึง มีนาคม พุทธศักราช 2551

3. พื้นที่ของการวิจัย

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัด

ร้อยเอ็ด

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

4.1.1 เพศ

4.1.2 ระดับการศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความพึงพอใจของประชาชน

ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 จำนวน 9 ด้าน ประกอบด้วย

4.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

4.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

4.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ระบบบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน และรวมถึงองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานพร้อมที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลตามเป้าหมายอย่างสูงสุด ด้วยความเต็มใจ

2. การดำเนินงาน การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยพิจารณาตามลักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทาง

น้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

3. ด้านการจัดให้มี และบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงสถาน จัดให้มีการสร้างถนนครบจำนวนตามแผนพัฒนาสามปี การจัดให้มีการซ่อมแซมคูแลร์รักษาถนนให้ใช้การได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางภายในองค์การบริหารส่วนตำบลคงสถาน เป็นต้น

4. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงสถาน จัดให้มีการทำความสะอาดถนนและที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มีภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดเป็นประจำทุกเดือน และมีการประสานงานร่วมมือกับหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด เป็นต้น

5. ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงสถานจัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี และมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี เป็นต้น

6. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงสถานได้จัดการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ให้ผู้นำชุมชน ตัวแทนชาวบ้านศึกษาทางด้านอาชีพ และการเกษตรที่ประสบความสำเร็จ และให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุน โรงเรียนหรือสถานศึกษาในเขตพื้นที่ จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เช่น บุญประเพณีด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น เป็นต้น

7. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงสถาน จัดให้มีกิจกรรมของกลุ่มสตรี และเยาวชน จัดให้มี

การส่งเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ และจัดโครงการช่วยเหลือผู้พิการทุกปี เปิดโอกาสให้กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

8. ด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน จัดให้มีกิจกรรม มีแผนงานด้านการจัดให้มีการอนุรักษ์ป่าไม้ และสิ่งแวดล้อม มีการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญ และบำรุงรักษาป่าไม้ในชุมชน

9. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีของท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน จัดให้มีแผนงานด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีของท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น เป็นศูนย์รวมในการจัดประเพณีต่างๆ ของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคงลานทุกปี และจัดให้มีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์สืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

10. ด้านปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคมอบหมายงานโดยโอนงบประมาณให้จัดการบริหาร ไม่ว่าจะป็นงานการเลือกตั้ง งานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด เป็นต้น

11. ประชาชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

12. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถใช้เป็นข้อสนเทศในการวางแผนพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป